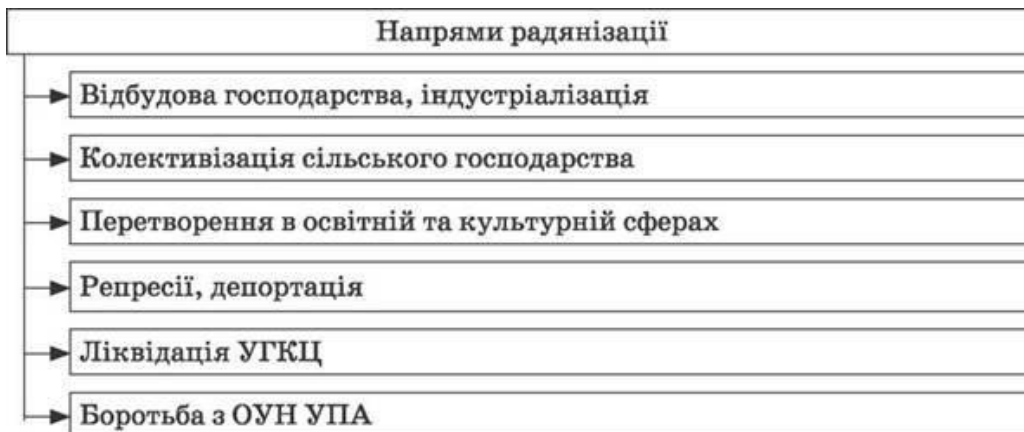

ОПОРНИЙ КОНСПЕКТ :

1. Відновлення політики радянзації на Західній Україні.

В умовах, коли Наддніпрянщина переживала трагедію голоду 1946-1947 рр. і труднощі відбудови, в Західній Україні розгорнулася насильницька і всеохоплююча радянська всіх сторін соціально-економічного і культурного життя краю. До здійснення радянської Західної України активно залучалися працівники партійно-комсомольського, державного апарату, службовці правоохоронних органів, державної безпеки, культури й освіти з інших регіонів Радянського Союзу, переважно зі Східної України, їх направляли на заводи, фабрики, у радянські установи, партійні, комсомольські органи, МТС, школи, вузи, технікуми тощо. У грудні 1945 р. ЦК КП(б)У створив спеціальний відділ по західних областях.

За короткий час було створено радянський, партійний, господарський і карально-репресивний апарат, який контролював усі сфери життя західних українців. Представників місцевого населення в цьому апараті було мало.

У 1946 р. з 16129 номенклатурних посад у західних областях України місцеві жителі обіймали лише 2097, тобто 13%. Більшовицький центр їм не довіряв і керував краєм за допомогою вимуштруваних на сході, але чужих місцевому населенню кадрів. По суті це була колоніальна адміністрація.

2. Індустріалізація

Радянська економічного життя західних областей і колективізація здійснювалась за «старим сценарієм» - обов'язковими компонентами якого були індустріалізація та масова колективізація.

Розвиток промисловості західних областей здійснювався досить швидкими темпами. Відбувалося це в двох основних напрямках - відбудова та реконструкція традиційних галузей (нафтова, побутова, деревообробна) та розвитку нових (машинобудівна, приладобудівна, хімічна, електротехнічна).

Зароджується державна швейна та хімічна промисловість, зростає видобуток та переробка нафти, газу, організовуються геологорозвідувальні роботи для пошуку нових запасів нафти, газу, а також інших сировинних і мінеральних

ресурсів, зокрема сірки, мінеральних вод, формується система промисловості та торговельно-споживчої кооперації. З різних районів СРСР та з Німеччини у Західну Україну доставлялися обладнання, технології.

Уже в 1945-1946 рр. почали випускати продукцію львівські заводи електроприладів і електроламп, телеграфно-телефонної апаратури, сільськогосподарських машин та ін. У 1949 р. налагодив випуск промислової продукції завод автотранспорту (перше підприємство такого типу не тільки в західних областях, але й в Україні).

1949 р. розпочалось шахтове будівництво Львівсько- Волинського вугільного басейну

1948 р - перший газопровід - Дашава - Київ

1950 відкрито велике родовище сірки = Роздольське

У 1949 р. в західних областях України діяло 2500 великих і середніх промислових підприємств. Надзвичайно швидка індустріалізація Західної України мала на меті не лише створення нового індустріального центру, а й зміну традиційної структури населення краю, збільшення в ньому питомої ваги тих прошарків, які могли б служити надійною соціальною базою радянської влади. Ключові посади в управлінні промисловістю обіймали вихідці з інших регіонів країни.

3. Поширення репресій.

З приходом на західноукраїнські землі радянських військ відновилося розпочата ще у 1939—1941 рр. примусова колективізація сільськогосподарства. Якщо наприкінці 1945 р. в західних областях України було лише 145 колгоспів, які об'єднували 5,5 тис. селянських господарств, то на середину 1950 р. кількість колгоспів досягла 7200, а чисельність об'єднаних у них селянських дворів дорівнювала 1,5 млн, або 93% від загальної їхньої кількості. Отже, **1950 р. став роком суцільної колективізації краю**, в тому числі Буковини й Закарпаття. Примусова колективізація, антинародна податкова політика, командні методи хлібозаготівель викликали незадоволення селянства, яке поповнювало лави вояків УПА, підпільного опору структур ОУН.

Радянізація західноукраїнських земель супроводжувалася репресіями місцевого населення, греко-католицька частина якого не розуміла чи не погоджувалася з політикою сталінського керівництва.

Жертвою репресій стала і Українська греко-католицька церква (УГКЦ), яка на період закінчення Другої світової війни мала 3040 громад, 4400 церков, 127 монастирів, близько 4 тис. священнослужителів та 5 млн віруючих. Проте московська правляча верхівка вбачала в українських греко-католиках потенційного ворога, який створював ідеологічне підґрунтя національно-визвольної боротьби в західних областях.

Наслідки радянізації

Позитивні	Негативні
• Початок українізації; українська мова — офіційна мова у Львівському університеті. • Ліквідація системи полонізації краю. • Об'єднання всіх українців в єдиній державі. • Зміцнення системи освіти. • Поліпшення медичного обслуговування населення	• Антидемократичні вибори 1939 р. • Ідеологічний терор. • Масові арешти і ув'язнення, депортація населення. • Нищення УГКЦ. • Заборона діяльності всіх українських партій. • Закриття українських товариств. • Русифікація. • Насильницька колективізація. • Операція «Вісла»